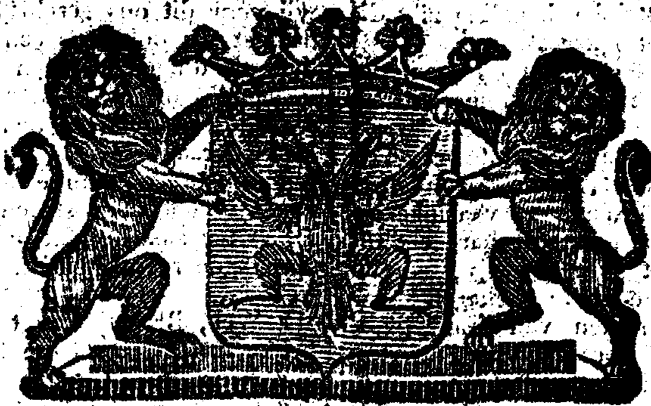
A°. 1827. N°. 122.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 13 October.

FRANKFORT, den 9. October.

Terwijl de Porte alle voorslagen over de Grieksche aangelegenheden van de hand wijst, en de Grieken van hunne zijde bereidwillig de aangebodene bemiddeling en wapenstilstand aannemen, schijnt men in Alexandria pogingen te doen, om bij den pacha het denkbeeld van onafhankelijkheid levendig te maken. De jongste tijdingen uit Alexandria geven te verstaan, dat onderscheidene Fransche zaakgelasten zich aldaar ophouden en van een dergelijk plan arbeiden. Tot dus verre heeft wel de Onder-Koning van Egipte geen blijk van dubbelzinnigheid in zijn gedrag omtrent de Porte gegeven; doch deze sluwe satraap kan wel redenen hebben, om voor als nog niet openlijk te werk te gaan. Engeland schijnt ten aanzien van Egipte gelijke bedoelingen te hebben als Frankrijk.

— Den 31. Augustus hebben de tolken der drie bemiddelende mogendheden zich bij den reis-effendi begeven, om hem eene nota te overhandigen, betrekkelijk de maatregelen, die ten gevolge der verwerping van de gedane voorslagen stonden genomen te worden. De reis-effendi heeft hen, gelijk men thans verneemt, zeer koel ontvangen en zijne verklaring herhaald, dat hij geene mededeelingen over de Grieksche aangelegenheden mogt aanhooren. Intusschen liet hij zich toch in een lang gesprek in, en gaf den wensch te kennen, dat er nadere verklaring van de bedoelde maatregelen mogt gegeven worden. Nadat hem deze gegeven was, moet hij gezegd hebben, dat deze maatregelen met eene oorlogsverklaring gelijk stonden en niet strookten met die vriendschappelijke gezindheden, waarvan zoo veel in de vroegere nota's der gezantschappen gewaagd werd. De tolken verzekerden het tegendeel, doch konden den reis-effendi niet bewegen om hunne nota in den gebruikelijken vorm over te nemen. Zij zagen zich genoodzaakt, dezelve, even als vroeger de voorslagen omtrent Griekenland, op eene nabij zijnde sofa neder te leggen.

— Uit Konstantinopel wordt den 15. September het volgende gemeld:

« Men bespeurt geene verandering in de gezindheden van den Sultan en den divan, ten aanzien van Griekenland; beiden schijnen daarop te rekenen, dat een verbond, waarin, volgens hunne beschouwing, zulke uiteenloopende belangen begrepen zijn, niet lang stand zal houden, maar zich van zelf oplossen moet. Voor de gevolgen van het traktaat van 6 Julij heeft de Porte derhalve niet die vrees, welke men verwacht had; zij laat duidelijk genoeg blijken, dat zij op oneenigheid onder de mogendheden rekent. De in de laatste dagen gemaakte aanstalten tot het vertrek der gezanten en de onderdanen hunner landen schijnt zij slechts als vertooningen te beschouwen, en hoe meer ernst de gezanten toonen, des te vaster houdt zich de Porte aan haar aangenomen stelsel. Onder-tusschen, en in weerwil der krijgstoerustingen, houden velen te Pera het voor eene uitgemaakte zaak, dat, wanneer de afgesprokene maatregelen snel en ernstig ten uitvoer gebragt worden, de Porte niet in staat is om eenigen geduchten weerstand te bieden.

« Volgens een berigt der Grieksche regering uit Napoli di Romania aan den Britschen gezant, den heer *Stratford-Canning*, heeft zij den wapenstilstand en de bemiddeling aangenomen.

« Te Konstantinopel blijft het rustig, in weerwil der verbittering van de Moslims, en daar de Porte door hare maatregelen toont de bezittingen der Franken te willen beschermen, is de bezorgdheid van de Fransche, Russische en Engelsche onderdanen wat verminderd.»

WEENEN, den 4. October.

Berigten uit Corfu van den 20. September melden, dat de Egiptische vloot, sterk 90 zeilen, den 8. September te Navarino en Modon is aangekomen. Zij heeft 5000 man infanterie en 500 man kavalerie ontscheept. De Engelsche admiraal *Codrington* heeft de bevelhebbers der Egiptische vloot, alsmede die van het Konstantinopolitaansche eskader, doen weten, dat zij zich, tot nadere mededeeling, rustig gedragen, en niets ondernemen moeten.

— De infant don *Miguel* zal, naar men verneemt, nog in den loop dezer maand naar Portugal vertrekken.

MADRID, den 27. September.

De Koningin heeft, bij gelegenheid der reis des Konings naar Catalonie, een dichtstuk laten uitgeven, waarvan hier eene vertaling volgt:

« Vaarwel *Ferdinand!* het noodlottig tijdstip van onze scheiding is daar; laat ons moedig het offer der natie dit offer brengen.

« Vertrek dan, wijl haar geluk dit vereischt; bedaar de woede der partijen, en moge God, die alleen ons lot bestuurt, u geleiden en beschermen.

« Ik ween niet om dit noodlottig afwezen te beletten: mijne liefde zou eene valsche liefde zijn, indien zij u poogde af te trekken van hetgeen u onsterfelijken roem moet verschaffen.

« Hoe zou ik kunnen klagen, daar gij uwe onderdanen gaat redden; een droppel van hun bloed is kostelijker dan alle tranen die ik zou kunnen storten.

« Ga in vrede daarheen, waar de liefde tot de natie u roept; werk haar heil uit en bedwing, met Gods hulp, de oproerigen.

« Vereenig onder uwen zachten en krachtigen schepter die door verkeerden ijver afgedwaald zijn, en dat geheel Catalonie, u aanschouwende, zegge dat gij vrij zijt en vrij handelt.

« Ga en keer terug met de lauwerkroon des vredes; ik blijf als een onderpand van uwe vaderliefde jegens uwe volken.

« Ik blijf en bid God dat hij uwe schreden besture en bescherme, dat hij u ondersteune en verlichte tot roem en heil der natie.

« De Hemel zal mijn gebed verhooren, en de verleide volken zullen leeren, dat in gehoorzaamheid de beste lauweren gelegen zijn.

« Gij zult mij weldra gelukkiger en geruster wederzien, en wij zullen ons met vreugd de zorgen verhalen, welke uw offer voor de rust onzer volken ons gekost heeft.

« Dan zal ons op aarde niets te wenschen overblijven, dan God tot onzen dood te mogen bidden. Moge deze scheiding de laatste wezen! »

LISSABON, den 24. September.

Het in hechtenis nemen van personen, uit hoofde der gebeurtenissen in de laatste dagen der maand Julij, is weder begonnen. Onderscheidene schrijvers van dagbladen heeft dit lot mede getroffen.

— De Koningin douariere donna *Carlota Joaquina* ontvangt thans, met den meesten luister, op haar paleis van Queluz, afgevaardigden van de geestelijkheid, van monniken en van gestichten, die zich beijveren derwaarts te gaan, om H. M. geluk te wenschen met de aanstaande terugkomst van den infant don *Miguel*. H. M. ontvangt deze bezoeken, gekleed in het wit satijn.

— De graaf *Parati*, lid van de kamer der pairs en de baron *de Renduff*, gewezen intendant-generaal van policie, beiden persoonlijk gehaat bij den infant don *Miguel*, om de oude zaak van Bemposta, vertrekken heden naar Londen, aan boord van de stoomboot de *Hertog van York*. Zij hebben verzocht, en het is hun als eene gunst toegestaan, te mogen vertrekken, als aanhoorigen van een gezantschap, zonder traktement, te weten: De graaf *de Parati* naar Rome, en de baron *de Renduff* naar de Nederlanden.

LONDEN, den 9. October.

De Koningin van Wurtemberg vertrekt heden, aan boord van Zr. Ms. jagt *Royal Sovereign*, naar het vaste land.

— Van onzen gezant te Konstantinopel zijn depêches van den 16. September ontvangen. Zij melden, dat er geene verandering in de gezindheden van de Porte is gekomen, en er geen blijk is, dat zij de gedane voorstellen omtrent Griekenland in nadere overweging wil nemen. De Porte schijnt den loop der gebeurtenissen te willen afwachten en zal waarschijnlijk eerst haar gedrag bepalen als de eerste stappen ter uitvoering der overeenkomst van 6 Julij gedaan zijn. Tot den 16. September is van hare zijde geen bewijs van vijandelijkheid gegeven, en de ambassadeurs blijven gevolgelijk op hunne posten.

PARYS, den 8. October.

De *Moniteur* meldt heden, dat, volgens berigten uit Konstantinopel van den 16. September, de ambassadeurs bij voortduring met de Porte onderhandelden. De Egiptische vloot was den 9. September te Navarino aangekomen. Het Engelsche eskader hield, sedert den 12., de haven van Navarino, het Fransche eskader die van Modon, geblokeerd.

— Volgens berigten uit Tiflis van den 15. Augustus, heeft *Abbas-Mirza* eenen ambassadeur naar het Russische hoofdkwartier gezonden, om over het herstel van den vrede tusschen Perzie en Rusland te onderhandelen.

— Uit de jongste tijdingen uit Spanje blijkt, dat ook in Andalusie pogingen zijn gedaan tot het verwekken van eenen opstand; doch dat dezelve vooreerst gestuit zijn.

Eer de Koning van Spanje te Tarragona heeft kunnen komen, hebben 's lands troepen de rebellen met geweld van Balaguer moeten verdrijven. Zijne Katholijke Majesteit heeft den 28. September te Tarragona eene proclamatie aan de Catalanen uitgevaardigd, waarbij gezegd wordt, dat de opstandelingen binnen 24 uren de wapens moeten nederleggen en de gemaakte veranderingen in het bestuur vernietigen, daar zij anders op de strengste wijze zullen gestraft worden.

De kooplieden van Barcelona hadden eene deputatie naar Tarragona afgezonden; doch dezelve is op weg door de rebellen krijgsgevangen gemaakt.

— De heer *Dupin* heeft zich, in een zijner werken, niet gunstig over Parijs uitgelaten. Hieruit zijn aanmerkingen voortgevloeid, waarop hij heeft geantwoord. Het volgende is een uittreksel van zijn antwoord:

» Men werpt mij tegen, dat Parijs vrij zwart op mijn tafereel gekleurd is, terwijl toch Parijs, zoo rijk in beambten, geleerden en kunstenaars, het middelpunt der verlichting is. Dat is zoo; maar heeft men de massa der bevolking, die noch uit beambten, noch uit letterkundigen, noch uit schilders, noch uit beeldhouwers bestaat, wel nagegaan? Heeft men de afzigtelijk morsige straten bezocht, waar zoo veel wezens in onwetendheid gedompeld, en aan onreinheid en onzedelijkheid, hare onafscheidelijke gezellinnen, vastgekleefd zijn? Dat men het aan de maires, aan hunne helpers, aan de armbesturen, aan de pastoors der hoofdstad vrage, wat er nog te doen staat, om kunde, goede zeden, beschaafde gewoonten onder drie vierden der inwoners van dat Parijs te vestigen, hetwelk zoo trotsch is op meesterstukken en doorluchtige mannen.

» Ik heb Parijs zorgvuldig bestudeerd, arrondissements-wijze vergeleken, zoo als Frankrijk departements-wijze vergelijken is. Ik heb bevonden, dat de afstand tusschen de voorstad St. Honore en de voorstad St. Jacques, alsmede tusschen de voorstad St. Germain en de voorstad St. Marceau, wat kunde en zeden betreft, even groot is, als die tusschen het verlichtste en donkerste departement.

» Parijs, met eene middelbare tint op mijn tafereel, is eene verzameling van zeer blanke en zeer zwarte arrondissementen, en maakt dus geene uitzondering uit op den gestelden regel.

» In Parijs is eene bevolking van twee honderd duizend zielen, welke alle de meesterstukken voortbrengt, die wij bewonderen, welke achtbaar van haren arbeid leeft, welke zich door hare nijverheid trapswijze van den welstand tot den overvloed verheft; zij is verder gevorderd dan eenige andere Europische bevolking, verdient inderdaad honderd medailles van de vier honderd, welke Frankrijk op de tentoonstellingen der nijverheid verkrijgt.

» Dan er zijn te Parijs zeven honderd duizend zielen, die mannen, vrouwen, kinderen opleveren, schier even verachterd als in de middeleeuwen; de helft leeft buiten huwelijk en brengt in bastaarden *het derde* der geheele bevolking voort.

» Van die zeven honderd duizend sterven er *twee derden* in het hospitaal! het andere derde, dat te huis sterft, laat niet zoo veel na om de

lijkkist en het doodkleed te betalen; bij eene opzettelijke bepaling zijn die begrafeniskosten op den voet van *acht* franken het lijk gesteld.

» Ziedaar, aan de eene zijde, de kunde, de luister en de roem der hoofdstad; aan de andere, hare onwetenheid, haren kommer en hare ellende"

» Indien ik de onwetende wijken onzer vermaadste groote steden, Lijon, Rouen, Marseille, Bordeaux, Toulouse, Rijssel, in de bijzonderheden naging, zou men niet zonder schrik ontwaren welke vervaarlijke gemeenschap er bestaat tusschen de onwetenheid der menigte, hare ellende en haar zedebederf. Dit is het kwaad dat ik met ijver aanwijs, zonder vrees, het volk der zwarte wijken in de groote steden te mishagen, zoo min als de volken der zwarte departementen te midden van Frankrijk.

» Men zegt mij, dat, wanneer ik Parijs van het noorden van Frankrijk afnam, de voordeelen dier streek veel verminderd zouden wezen. Ik stem het toe. Maar, tot eenige vergelding, zou men dan ook van het zuiden eene stedelijke bevolking van *negen honderd duizend zielen* moeten afnemen; het noorden zou dan nog altoos *driemaal* zoo veel meesterstukken van kunstvlijt opleveren, gelijk het driemaal zoo veel kinderen ter school zendt."

Volgens de tabellen, die de heer *Dupin* gemaakt heeft, is, in opzigt tot de beschaving der volksmenigte, Holland het blankste, en Spanje het zwartste deel van Europa.

ANTWERPEN, den 10. October.

HH. MM. de Koning en de Koningin, die heden nacht te een ure van het paleis van Laken vertrokken, zijn heden morgen te zeven ure voor de haven alhier aangekomen, aanboord van het prachtige jagt *de Leeuw*. Hoogstdezelve begeven zich naar 's Gravenhage.

Mengelwerk.

LOSSE GEDACHTEN AANGAANDE HET CONCORDAAT, TUSSCHEN Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN, EN DEN H. STOEL GESLOTEN, EN DEN 5. OCT. D. J. BEKEND GEMAAKT, EN DE PAUSSELYKE BULLE DAAROMTRENT.

Van het alleruiterste belang is het voor eenen Vorst, dat *hij* de lieden aanstelle die van zoo veel invloed zijn als de Bisschoppen, en welke daarenboven door hem moeten bezoldigd worden. Dan, volgens deze overeenkomst, heeft Z. M. alle medewerking daartoe bijna geheel verloren. Want 1.) De kapittels geven de nominatie der personen, welke zij tot het bekleeden van den bisschoppelijken of aartsbisschoppelijken zetel bevoegd rekenen, aan den Koning op, die het regt behoudt de zoodanigen te schrappen, die hem niet aangenaam zijn. Aan deze nominatie blijft Z. M. nogtans gebonden, aangezien hij een genoegzaam aantal kandidaten, waar de keus uit geschieden kan, moet laten staan. Indien nu het ongeluk wilde, dat alle ter nominatie Z. M. aangebodene kandidaten haar onaangenaam waren: het mag niet baten — de Koning krijgt in zijn land, en moet bezoldigen, eenen Bisschop of Aartsbisschop, die hem onaangenaam is.

2.) De Paus daarentegen, indien de keus door hem niet mogt worden goedgekeurd, zal door eene bijzondere gunst toelaten, dat het kappittel tot eene nieuwe keus, op bovengemelde kanonieke wijze overga.» Zoo behoudt de Paus het regt de geheele nominatie te verijdelen, terwijl de Koning er aan gebonden *is*.

Volgens de bulle, door den Paus ter gelegenheid van dit concordaat gegeven, behoudt dezelve zich voor om voor deze eerste reis de kerken in het rijk der *Nederlanden* van herders te voorzien. — Van de vrijheid hiertoe wordt in de artikels der conventie zelve niets gevonden, en schijnt dezelve door den Paus *genomen* te zijn. Ook behoudt dezelve zich voor om, des noodig zijnde, den Bisschoppen coadjutoren of hulp-Bisschoppen toe te voegen, aan welke Z. M. in dat geval eene bezoldiging, overeenkomstig hunnen staat; zal (NB. *zal*) toeleggen. — Over het algemeen mag, met betrekking tot deze bul worden aangemerkt, dat er in dezelve veel voorkomt, hetwelk als toepassing van het concordaat of uitvloeisel uit hetzelve *wil* aangemerkt worden, maar hetgeen in dit opzigt wel nader onderzoek vereischen zou. Het strekt derhalve der wijsheid onzes Konings tot eer, dat dezelve zich voorbehouden heeft niet goed te keuren (in genoemde bulle) zoodanige clausen, formulieren of uitdrukkingen, als, strijdig met 's lands wetten, daarin zouden mogen voorkomen.

De bulle voert geheel den toon des gezags eens volstrekten heerschers, is overigens genadig in toelatingen, (b. v. dat de Bisschoppen en Aarts-Bisschoppen den eed van getrouwheid aan Z. M. *mogen* afleggen) en goedertieren in de uitdrukking van verwachtingen (b. v. dat Z. M. in de respectieve functien bezoldigen zal met Koninklijke edelmoedigheid en op zoodanige wijze als aan den Paus aangenaam zal wezen: — « dat Z. M. « het vermaken van fondatien of geschenken, welke ten voordeele van « de kerken mogten geschieden, zoo wel als het verwerven van goederen « door gemelde kerken zal inwilligen » — de groote zaak, om *het rijk in het rijk* tot stand te brengen!) Wanneer wij zoo nagaan wat in deze bulle al verondersteld en verwacht wordt, dan worden wij een weinig huiverig bij de gedachte, wat alle deze vooronderstellingen en verwachtingen het reeds zoo zeer bezwaarde land, indien zij vervuld wierden, aan onkosten zouden veroorzaken.

INVALLENDE GEDACHTEN VAN EEN' INVALIDE.

(*Vervolg van No. 114.*)

De *Diligences*, *Stoombooten* en *Barges* alzoo voor hare doorluchtige Hoogheid, onze individuele rede gedefileerd hebbende, nadat deze drie korpsen der hedendaagsche uitvindings- en ondernemings armee eene soort van inspectie hadden ondergaan, zullen wij onze aandacht op andere voorwerpen van geene mindere beteekenis vestigen. De slotsom onzer beoordeeling der bovengenoemde viel, naar onze wijze van zien, ongunstig uit, waarschijnlijk omdat wij minder het oog hadden op de nieuwe en modieuse montering dan wel op derzelver physieke gehalte, en bijzonder meenden te moeten onderzoeken of deze nieuwe gecreëerde ligchamen aan de bereiking van het voorgestelde doel: de noodzakelijke plaatsvervulling namelijk van hier en daar, min of meer buiten activiteit gestelde korpsen, op den duur, wel zoo geheel en al zouden beantwoorden. Niet, dat wij ons invaliden-oordeel voor alleen geldend willen doen doorgaan. Dit zij verre! Hetgeen de jongeling of jeugdige man, door eene gloeijende verbeeldingskracht aangespoord, of door eene hun meer eigene genegenheid voor al wat nieuws is, goedkeuren en toejuichen, wordt dikwerf door den ouden van dagen, misprezen, omdat zijne ondervinding en leeftijd hem aan het veeljarig bruikbare hebben doen gewennen, de gewoonte hem eene tweede natuur geworden en de tijd voor hem reeds te zeer verloopen is om van het nieuwe al dat heilzame te believen, wat men er van opdischt: vooral, wanneer de fundamenten van dat nieuwe, in zijne oogen, wankelbaar en te veel met kunst-cement ineen gezet zijn, waartoe de hedendaagsche aannemers: *Egoïsmus* en *Hebzucht*, bijzonder verbonden schijnen.

Men beschouwe het dan niet als eene loutere zucht tot berispen, dat wij voor dit ons geschrijf hier een plaatsje verzoeken, tot welk verzoek de lust om ook eens een paar woorden in het groote menschengezelschap over de dingen van den dag meê te praten, alleen aanleiding heeft gegeven. Wij invaliden hebben immers ook ons betamelijk gevoel van eigenwaarde; en, als het den kinderen nu en dan geoorloofd is, vóór dat hun gevraagd wordt, hunne meening te uiten, dan willen de bejaarden ten minste, op hunne beurt, ook wel eens een' duit (ik verzin mij: een' cent) in het zakje steken, zonder er daarom een' stuiver uit te halen. — Doch ter zake! Laat ons, als bij wijze van rondwandeling en zamenspraak de revue houden over die voorwerpen, waarop wij nu het oog hebben.

« Wel, Broertje! wat wordt hier nu weder gemaakt? Alweêr een fabrijk; mogelijk wel om brakwater te filtereren?»

« Neen, man! dat is mis. Dáár wordt een stoomkorenmolen aangelegd.»

« Hoe!? en dat *binnen* de muren onzer stad? wel dat is onbegrijpelijk en onvergefelijk! En als die molen dan eens springt, of liever de stoommachines?»

« Wel nu dan betalen de assuradeurs de schade aan den molenaar en de eigenaars der belendende huizen.»

« Maar het leven der menschen, die er misschien het hagje bij in schieten, wie zal dat vergoeden.»

« Dat leven is niet te vergoeden; maar opdat de erfgenamen geene schade zouden lijden door den dood hunner naaste betrekkingen, is het de pligt van elken burger geworden om zich in een weduwen-, weezen- of levensverzekering-societeit te laten inschrijven. Men weet immers, er is tegenwoordig overal raad voor, en de broederliefde (kwade tongen zeggen: het is louter belangzucht) heeft immers zulk eene aanmerkelijke en nooit beleefde hoogte bereikt, dat het aan geene gelegenheid ontbreekt om zich voor allerlei soort van schade, uitgenomen onvoorziene bankroeten, te waarborgen.»

« Maar zijn dan onze gewone korenmolens ook al onbruikbaar geworden, of heeft men nu den weg gevonden om goedkooper en beter te laten malen en het brood alzoo goedkooper te kunnen uitventen?»

« Dat zal de tijd leeren, even als de ondervinding den menschen geleerd heeft, dat al wat door wind gedreven wordt onbestendig gaat en men veel zekerder van zijne zaak is, als men kan berekenen: dan en dan heb ik zoo veel, dan en dan heb ik dit of dat gereed; hetgeen de wind-molenaars niet kunnen; want, bij gebrek aan wind, moeten zij geduld oefenen en dat stemt met het tegenwoordige gevoelen weinig overeen.»

« Ja! het geduld staat op de prijs-courant der menschelijke behoeften, in onze dagen, al zeer hoog genoteerd en wordt hoe langer hoe moeijelijker te verkrijgen. Ik voor mij geloof, dat dit manquement bij de meesten onzer landgenooten uit eene nationale bastaardij voortvloeit; want de echte Nederlanders van vroegeren datum; (men vindt er, hoe dun gezaaid, nog wel eenigen, die, als de veldviooltjes, hunne waarde, schier onmerkbaar, ten toon spreiden,) de echte Nederlanders, worden nog om hun taai geduld en standvastigen moed in het zelfbeheerschen bewonderd en geprezen. Hoe zou ons land anders ook tot zulk een trap van grootheid zijn gestegen, indien beide loffelijke hoedanigheden ons volkskarakter niet altijd hadden gekenmerkt? De verbastering van dat karakter door het aannemen, vooral van winderige Fransche hoedanigheden, hebben eene geheele revolutie in onze nationaliteit en zelfs den nadeeligsten invloed op alle standen der maatschappij te weeg gebragt. Van zelfbeheersching gesproken: Ik denk zoo menigmaal, wanneer mijne gedachten zich bij die dagen onzer Nederlandsche grootheid bepalen, waar is die nederige eenvoudigheid in uiterlijk vertoon gebleven, waarin wij, als kinderen nog deelden, schoon de eenvoudigheid van onzen kindschen leeftijd bij die onzer overgrootouders reeds geweldig afstak? Mode is er altijd geweest en zal er altijd blijven. Zucht tot uiterlijk vertoon en opschik ligt in het menschelijk karakter. Maar, bij onze voorvaders lagen dezelve wat meer aan banden dan tegenwoordig. Gebruik en gewoonte waren toen de onbeschrevene wet, waarnaar de meeste individu's zich schikten en gaarne voegden. Er bestonden toen oneindig meer scheidteekens tusschen de verschillende burgerklassen, waardoor wederkeerige eerbied, achting en maatschappelijke orde langduriger stand hielden. — Om slechts iets tot bewijs bij te brengen. Een burgemeester herkende men toen aan zijne achtbare statien-paruik en kleeding. Thans staat een kapper met hem gelijk. Een geestelijke herkende men aan zijne onderscheidingsteekenen, even als de militair aan zijne montering. Thans schijnen velen dier heeren het dragen dier teekenen voor lastig en, misschien aan bespotting onderworpen te beschouwen, terwijl men tusschen een' bankopsluiter en een modieuzen predikant, geen het minste verkenningsteeken meer ontdekt. Onder de vrouwen heeft dezelfde verbastering plaats. De echtgenoote van een regeringslid en die van een' leeraar waren te voren onderscheiden in uiterlijken tooi, terwijl de vrouw van een' ambachtsman al weder van eene dienstmaagd of kamenier in kleeding verschilde. Thans groet men de kamenier voor mevrouw; de meid voor pastoorske en de gade van den ambachtsman voor eene hofdame; want de kleederdragt heeft hare nationale onderscheiding afgelegd en de mode trekt hare vereerders, als zij slechts op haar altaar den noodigen wierook kunnen offeren, genoegzaam dezelfde kleederen aan, daar de goedkoope manufactuur-magazijnen voor mannen en vrouwen, door den milden invloed der kunstwerktuigen, met goederen opgestapeld, de voorraadschuren zijn; waaruit de mode aan de algemeen gewordene behoefte allerwenschelijkst kan voldoen. En dit alles vloeit onbegonzeggelijk voort uit het gehoor geven aan de inblazing eener verkeerd begrepene vrijheid en gelijkheid, die alle maatschappelijke orde ondermijnen, en; als vreemde planten van hooge waarde, uit buitenlandsche broeikassen getrokken en voor een goed sommetje gekocht en op onzen bodem overgeplant, sedert meer dan een vierde van eene eeuw, zoo veel saprijke en smakelijke vruchten dragen, dat jong en oud, rijk en arm, wijze en dwaze, daaraan hunnen ingewortelden snoeplust met gretigheid voldoen. O verfoeijelijke hoogmoed! ô verderfelijke ingebeeldheid! wat zult gij nog meer uitvinden om onze voorvaderlijke nederigheid, spaarzaamheid en eenvoudigheid geheel uit ons Vaderland te verbannen!»

(*Het vervolg hierna.*)

NOORDERLICHT.

Een reiziger, die uit *Zweden* te *Berlijn* is aangekomen, beschrijft in de dagbladen van die stad een noorderlicht, hetwelk tot de schoonste behoort, die men ooit in die streken gezien heeft. Zijn verhaal luidt aldus: — De nacht had ons, door de schuld van onzen beschonken postiljon, op den weg van *Fahlum* naar *Upsala* overvallen. Voor alle onaangenaamheden van eenen langzamen voortgang werden wij echter schadeloos gesteld door de aanschouwing van een luchtverschijnsel, dat alleen aan deze hemelstreek eigen is. Wat daarvan tot ons komt, is weinig meer dan een mat afschijnsel van het heerlijke tooneel. Ik had volledigen tijd en ruimte, om dit Noorderlicht in zijn ontstaan, zijne ontwikkeling en oplossing gade te slaan, en poog het eigenlijk onbeschrijfelijke te beschrijven. Het was de nacht van den 8. op den 9. September en zal tusschen 9 en 10 uur geweest zijn, toen wij den aanvang

den verschijning bemerkten. Om de maan was een kring, met de kleuren van den regenboog; overigens scheen de gansche hemel helder in zijn natuurlijk nachtblaauw. Eensklaps werd het lichter tegen het Oosten, juist als of er een voorhang nederviel, die den blinkenden achtergrond bedekte, of met een grooten bezem het zwartblaauw van den horizont weggeveegd werd. Zoo in onregelmatige strepen kwam het licht te voorschijn, hetwelk niet van de maan afkomstig was, maar voor hare helderheid scheen te verbleeken. Het licht werd sterker en breidde zich uit, en evenwel was het slechts eene werking, het afschijnsel van een ander. Achter ons, ongeveer in eene Noordwestelijke rigting, lokte een nog helderder glans onze opmerkzaamheid. Wij hielden stil op de groote, eenzelvige vlakte, boven welker horizont twee lichte schijnsels om het bezit streden. Het was geen licht en het was geen vuur; het was geene vlam en geen rook, maar iets van dit alles te zamen, dat plotselijk opsteeg, diep uit eene ongeziene kloof, en met de snelheid der gedachte heenschoot, voer, trilde aan den onmetelijken hemelboog. De taal heeft geene woorden voor de ligte luchtige beweging, het oog naauwelijks vermogen genoeg, deze kronkelende lichtstralen in haar bevallig regelloos spel te volgen. Grootsch en tevens liefelijk was het tooneel. De stralenwedloop zal ongeveer tien minuten in zijne volle kracht geduurd hebben, en de gansche horizont was verlicht door opslingerende en verdampende stralen; toen zij zich verzamelden en opeendrongen als tot eene groote vlugt boven den horizont. Mij kwam het voor als of een onmetelijke adelaar over de aarde zweefde; zijne vleugels raakten haar bijna aan beide zijden aan; de starren straalden er door als oogen, als parels van zijnen hals. Doch alles was bedriegelijke schemering; zoo snel als het gekomen was, verdween het luchtverschijnsel. Er kwamen wel natrekken, doch het bleven slechts ligte trillingen, de maan had gezegepraald. Doch het beduidde storm en regen, zeide de boer, en hij scheen gelijk te hebben; want dikke wolken kwamen eensklaps opzetten en omlegerden zoo de maan, dat zij als uit eene diepe groef naauwelijks te voorschijn kwam.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 12. October 1654 sprong te *Delft* de kruidtoorn, des morgens ten elf ure. Niet één huis in de stad bleef ongeschonden. De schade was van dien aard, dat de inwoners, voor vier jaren, vrijdom kregen van verponding, 't welk een jaarlijks nadeel van 's lands schatting opleverde van 30,000 guldens. Het getal dooden werd op 54 gerekend, dat der gekwetsten kon niet worden opgegeven. Men vond, bij het opruimen der puin van zeker huis, een kind in zijn rinkelstoel zitten, spelende met een appel.

Den 12. dito 1793 werd het graf van HENDRIK IV, Koning van *Frankrijk*, vernield.

Den 12. dito 1830 stierf de diep betreurde en om deszelfs deugden en buitengewone verdiensten geachte en beroemde ELIAS ANNES BORGER, hoogleeraar aan de *Leydsche* universiteit.

Den 13. dito 1307 werden de Tempeliers in *Frankrijk* gevangen genomen.

Den 13. dito 1815 werd JOACHIM MURAT, na door den krijgsraad veroordeeld te zijn, doodgeschoten.

Den 13. dito had er een zware storm plaats op het eiland *Barbados*.

ELST, in OVERBETUWE, den 4. October 1827.

Bij de alom bekende aanrandingen van het kerkbestuur der R. C. gemeente, tegen haren herder, acht ik mij, als Pastoor, verpligt aan alle weldenkenden den waren stand van zaken, onder het oog te brengen.

Toen Z. M. onze geëerbiedigde Koning, op den 12. Mei 1821, aan den pastoor van *Elst* de magtiging verleende, over de schuld-aflossing, dat kerkgebouw betreffende, verklaarde Z. M. duidelijk, de gemeente van *Elst* goedgunstig te willen zijn; vermits na een voorafgaand onderzoek van gouvernementswege, die schuld-aflossing kon geaccepteerd worden. Een woord van Z. M. den Koning is voor mij een zegel. In den loop van 14 dagen kwam eene order van den hoogwelgeboren heer districtscommissaris van *Overbetuwe* aan den toenmaligen heer burgemeester J. VERMASEN, om 't kerkenboek der R. C. gemeente van *Elst*, over het schuldbedrag te examineren. — Dat nu die schuld-aflossing niet is geratificeerd, daarover verdenke men niet den herder der gemeente, die, onbekend met de eigenlijke situatie van het kerkenboek, enkel uit liefde voor het welzijn zijner gemeente bij den Koning is geweest, ten einde dezelve van den drukkenden last mogt bevrijd worden.

Bij eene latere aanranding op den 8. Januarij 1826, toen men onder de godsdienstoefening, zonder voorkennis of goedkeuring van den herder, als ware hij een afzetter der gemeente, de kerkenschaal bij zich hield en de penningen (een regt dat de pastoor van zijne voorzaten geërfd en jaarlijks met het bestuur had verrekend) willekeurig naar huis nam, met de uitdrukking: de pastoor heeft er niets mede noodig; werd ik aangemaand genoopt uit te roepen: wel, vriendelijke behandeling! Den herder worden, wegens eene toelage van Z. M., jaarlijks ƒ 200 afgetrokken en daarvoor prostitueert men hem als eenen dief, dat, hetwelk van eenen zich braaf noemenden vader niet alleen gretig werd aangenomen, maar nog bereidvaardiger uitgevoerd en opgevolgd, alvorens evenwel dit de boekhouder *ridderlijk* had begonnen.

Bij alle deze en meer andere liefdelooze aanrandingen, berust ik eenig en alleen op het gevoel van ieder, die braaf denkt en eerlijk handelt, tevens mij beroepende op mijn geweten en van nooit anders dan het welzijn der gemeente te hebben beoogd, heb ik een vijfjarig verslag mijner administratie der kerkenschaal overhandigd aan den wel edel gestrengen heer ARNOLD WILLEM VAN YSSELDYK, achtbaar burgerhoofd te *Elst*, alsmede aan den hoog eerwaarden heer J. GERRITZEN, aartspriester van *Gelderland* en pastoor te *Duiven*, in het vaste vertrouwen, dat, zoo lang opregtheid en menschenliefde bestaan, ik op de vriendschap aller weldenkenden zal durven blijven aanspraak maken.

J. T. VOS;
Pastoor.

ARNHEM, den 13. October.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 12 Oct.	1 El 9 Palm	0 Duim;	gewassen 0 D.	gevallen	10 D
Den 13 dito	0 El 9 Palm	0 Duim;	gewassen 0 D.	gevallen	5 D

Heden beviel, zeer voorspoedig, van eene DOCHTER, Vrouwe *E. M. TILANUS*, Geb. *VAN LEEUWEN*.

ARNHEM,
den 11. October
1827.

Den zevenden October 1827 overleed te *Nijmegen*, in den ouderdom van ruim twee en vijftig jaren, de Hoog Wel Geboren Heer *JACOB HENDRIK* BARON *VAN NEUKIRCHEN* genaamd *NYVENHEIM*, *Lid der Ridderschap, der Provinciale Staten van Gelderland* alsmede *Lid van den Raad der Stad Nijmegen.*

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD ZUTPHEN, zullen op Maandag den 15. dezer, 's middags ten 12 ure, op het Stadhuis, overgaan tot

1. De Aanbesteding der VERLIGHTING van STADS STRATEN, gedurende den jare 1828.
2. De Verpachting van het WIK- en WEEGLOON op Stads Waag, gedurende den tijd van drie jaren, aanvangende 1 Januarij 1828, en eindigende eindigen 31 December 1830.

Zullende de Conditien drie dagen voor de Aanbesteding ter Stads Secretarie ter lezing liggen.

Gedaan ten Raadhuize den 4. October 1827.

Burgemeester en Wethouderen voornd.
P. J. SWAVING.
Ter ordonnantie van dezelve;
J. A. VAN HASSELT.

§ § § De Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*, te *Arnhem*, daartoe behoorlijk gecommitteerd, zal op den 8. en 15. October 1827, 's namiddags om 3 ure, bij *G. WEITIENS*, te *Herwen*, publiek veilen en verkoopen:

1. Eene HOESTEDE, *Slebbenbeek* genaamd, bestaande in HUIS, HOF, BOUW- en WEIDELAND, groot 3 Bunders en 41 Roeden.
2. Eene DITO DITO, groot ongeveer 1 Bunder en 35 Roeden.
3. Een stuk BOUWLAND, *den Erfhof* of *het Haneland* genaamd, groot 4 Bunders en 68 Roeden.
4. Een stuk DITO, genaamd *de Loo*, groot 1 Bunder en 56 Roeden.
5. Een perceel WEIDELAND, groot 85 Roeden; alles gelegen onder *Herwen*, te bevragen bij *GERHARDUS ROELOFS* aldaar. — En
6. Een HUIS, staande op een stuk Bouwland, *het Negenoog*, onder *Herwen*, met het REGT van PACHT van 42 Roeden Lands; te bevragen bij *H. VAN DE WARDT* aldaar. Nadere informatien te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris.

† † † De Notaris *W. S. G. T. POST*, residerende te *Eck*, Arrondissement *Tiel*, Provincie *Gelderland*, zal, namens zijne principalen, op den 7. November 1827, ten huize van den Kastelein *J. W. SPIES*, te *Eck*, doen inzetten, en den 21. daaraanvolgende, ten huize van de Wedawe *J. VAN GINKEL*, mede te *Eck*, beide des voormiddags ten elf ure, na de daartoehoorende voorwaarden:

Een HEERENHUIS, genaamd *Jufvrouwen Hofstad*, voorzien van verscheidene KAMERS, KEUKEN, KELDER, ACHTERHUIS, SCHUUR en BERG, benevens daarbij behoorende BEPOOTING, TUINEN en BOOMGAARDEN; te zamen groot ongeveer 5 Bunders, 10 Roeden en 95 Ellen, zeer aangenaam staande en gelegen aan den Zandweg, in het dorp *Eck*, om te aanvaarden 1 Mei 1828.

Twee UITERWAARDEN, de *Korte* en *Lange Waard* genaamd, gelegen onder *Eck* en *Ingen*, te zamen groot ongeveer 5 Bunders, 39 Roeden en 32 Ellen, om te aanvaarden met Kermis 1827.

Eene BOUWEN HOFSTEDE, *Welien Hofstad* genaamd, bestaande in een HUIS, ACHTERHUIS, SCHUUR, BERG, HOF en ERF, BOOMGAARDEN, WEILANDEN, en ELZEN PASSCHEN en BOUWLANDEN, te zamen groot ongeveer 26 Bunders, 39 Roeden en 89 Ellen, alles aan elkander, onder *Eck* en *Ingen* staande en gelegen; kunnende de Weilanden, het Heutgewas, de Boomgaarden en onbezaaide Bouwlanden, worden aanvaard met Kermis 1827; het Huis en verdere Betimmering met 1 Mei 1828 en de bezaaide Bouwlanden, als de Schoof in 1828 van het Veld zal wezen.

Voorts nog twee Perceelen BOUWLAND, het eene gelegen onder *Eck*, groot 85 Roeden en 16 Ellen, en het anders onder *Lienden*, groot 3 Bunders en 40 Roeden.

En eindelijk, een derde gedeelte van eene EENDVOGELKOOI, met het daarbij behoorende HOUTGEWAS, GRASVELDEN en WEILAND, gelegen onder *Beest*, Kanton *Culenborg*, te zamen groot ongeveer 5 Bunders, 25 Roeden en 14 Ellen.

Alles nader bij Biljetten vermeld; kunnende informatien bekomen worden ten Kantore van den voornoemden Notaris *W. S. G. T. POST*, te *Eck*.

§ § § Op Woensdag den 17. dezer IN PLAATS VAN OP DEN 10. DEZER maand October en volgende dagen, (zoo als in vorige Advertentie is vermeld) telkens des voormiddags ten 10 ure, zal men te *Wageningen*, ten huize van *AREND BUDDING*, in de Herberg *de Koornbeurs*, ten overstaan van de aldaar residerende Notarissen Mr. *H. B. VAN DAALEN* en *D. BEEK*, publiek aan de meestbiedenden Uitverkoopen:

Een complete WINKEL van PORCELEIN-, KRISTAL-, GLAS- en AARDEWERK, bestaande in Fransche PORCELEINEN, Vergulde KOFFY- en THEEKOPPEN en SERVIESEN, Kristallen en andere BIER- en WYNGLAZEN, velerhande Engelsch AARDEWERK, als: TAFEL- en THEESERVIEZEN, van de Fabriek van *Wedgwood*, te veel om in deze in het bijzonder te vermelden.

Voorts zal des middags ten 12 ure, ten huize voorschreven, worden verkocht: eenige stukken GRYS, GROEN, BLAAUW en ZWART LAKEN en KRULDUFFEL. Alles daags voor den verkoopdag te zien.

ONDERLINGE MAATSCHAPPY, ONDER DE ZINSPREUK:
TOT HEIL DER VROUWEN!

HOOFDBESTUURDERS derzelve Maatschappij brengen ter kennis van alle belanghebbenden, dat in de Algemeene Vergadering van den 16. Augustus dezes jaars is besloten:

1. Dat met den *eersten September* 1827 de toekomstige Deelnemers verpligt zijn, om deel te nemen voor *één* aandeel in eene der *vijf* klassen, of voor *twee* aandeelen in de *vijfde* klasse, of eindelijk voor *één* aandeel in eene der *vier eerste* klassen en gelijktijdig voor *één* in de *vijfde* klasse, en dat zij zich daaromtrent dadelijk bij de deelneming zullen moeten verklaren.
2. Dat mede van den *eersten September* door of ten behoeve van hetzelfde voorwerp niet meer dan *twee* aandeelen, op den zoo even omschreven voet, kunnen worden genomen.
3. Dat allen, *die op en na den eersten December eerstkomende* deelnemen, wel de bevoegdheid zullen hebben, om den inleg en

de *eerste* jaarlijksche Contributie, op den voet van Art. 46 en 48 van het Reglement te betalen; doch niettemin verpligt zullen zijn de *Contributie* over de *volgende* jaren, *in eens en gelijktijdig* met de Administratie- en Bureau-kosten jaarlijks *vóór den eersten April van het betalingsjaar* te voldoen, en dat het lidmaatschap, zonder eenige aanspraak op restitutie van alreeds betaalde Inleg- en Contributie-gelden, zal verloren zijn, bijaldien de aanzuivering der Contributie met de boete niet *vóór het einde van het betalingsjaar* zal zijn geschied; alles nogtans met dien verstande, dat, wanneer dezelfde deelnemer of deelneemster ten behoeve van dezelfde deelhebster weder op nieuw zal verkiezen deel te nemen, de reeds te voren betaalde Inleg- en Contributie-gelden in compensatie zullen kunnen strekken.

Wijders berigten Hoofdbestuurders; dat uit de Rekening en Verantwoording over den jare 1826 is gebleken, dat tot 1 Januarij 1827 het getal Leden over de *drie Afdeelingen* bedroeg *twee duizend een honderd negen en twintig*, uitmakende 2726 aandeelen, en dat het Fonds der Maatschappij beliep eene som van *vijfmaal honderd negen en veertig duizend Guldens* Inschrijvingen op het Grootboek der Werkelijke Schuld.

De pogingen van het Bestuur, tot uitbreiding eener zoo heilzame inrigting, worden dus geenszins te leur gesteld, en het is hetzelve een groot genoegen te kunnen melden, dat op den dag der Rekening opgedacht Fonds reeds tot *negenmaal honderd en twintig duizend guldens* was aangegroeid.

Leeuwarden, den 1. October 1827.

I. EEKMA,
President.
H. R. HUYSER,
Adjunct Secr. Boekh.

*** De ondergeteekende, Curator in de vakante Successie van wijlen den heer Graaf *VAN GRONSFELD DIEPENBROEK*, gewoond hebbende en overleden te *Beers*, Kanton *Grave*, zonder eenig ander gevoel dan dat van medelijden, gelezen hebbende de bekendmaking, welke de heer *G. C. REINCKE DE SITTER*, in de *Arnhemsche Courant*, van den 2. dezer, heeft doen plaatsen, in antwoord op de oproeping, door den ondergeteekende in dezelfde *Courant* van den 15. September bevorens gedaan, en zich ongeroepen achtende, om met gemelden heer *REINCKE DE SITTER* in eenen openlijken redetwist omtrent het regt en de bepalingen der Wetten te treden, waaromtrent hij aan denzelven gaarne zijne gewaande meerdere kennis laat behouden, rekent zich alleen verpligt, in zijne voorschrevene hoedanigheid, den voornoemden heer *REINCKE DE SITTER*, wiens staat, bedrijf en woonplaats hem volstrekt onbekend zijn, en door denzelven in zijne voorschreve bekendmaking niet zijn geopenbaard, bij deze nogmaals op te roepen, om aan den ondergeteekenden de woonstede opgeven, waar hij binnen de gemeente *Beers*, uit welke zijne meergemelde bekendmaking is gedagteekend, persoonlijk verblijf is houdende, en wijders aan den ondergeteekenden de plaats aan te wijzen, waar de [illegible] op den [illegible] en bij de verdwijning van den heer *DE SITTER* voornoemd, in den Boedel niet meer voorhanden gevonden, thans aanwezig en voor den ondergeteekenden terug te bekomen zijn, om welke *Zaken*, waaromtrent de heer *DE SITTER*, al te verspillend in woorden, zorgvuldiglijk heeft gezwegen, het toch alleen te te doen is; strekkende het overigens ter inlichting van het Publiek, dat, in zeer de hoedanigheid van Executeur-Testamentair geen regt of *titel* geeft, om zich in eenen Boedel te vestigen, de heer *DE SITTER*, buitendien de *saisine* of de handvatting der roerende Goederen bij Testament niet heeft verkregen, en dat hij de oppositie, door hem bij exploit van den 22. September jl., en dus *na de vorige oproeping*, gedaan, bij later exploit van den 5. dezer, weder heeft ingetrokken.

Beers, den 9. October 1827.

W. W. VAN DER MEULEN,
Notaris.

† † † Alle diegenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den heer *BREUNIS VAN DEN HOVEN*, in leven Tabaksplanter, gewoond hebbende te *Nijkerk* en aldaar op den 26. September 1827 overleden, worden verzocht daarvan opgave of betaling te doen ten Kantore van den Notaris *A. D. S. COLENBRANDER*, te *Nijkerk*, vóór of op den 5. November eerstkomende.

† † † IEMAND van eene fatsoenlijke geboorte, 36 jaren [illegible] buiten bediening geraakt, de Hollandsche en Fransche Taal magtig, wenschte, gaarne uit zijn ledigloopend leven gerukt te worden, en op de eene of andere wijze geplaatst te zijn, tegen eene [illegible], hetzij als Opzigter op een Landgoed, als assistent in het [illegible], den een' of anderen post in eene Fabrijk of Trafijk, of in eene [illegible] bij eene Weduwe of Weezen, of als Reisbediende, of op eene andere wijze, welke men voor hem geschikt mogt oordeelen; zijnde hij in staat de beste Getuigenissen te kunnen produceren. — Adres, met gefrankeerde brieven, onder letter E., ter Boek- en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

† † † VERLOTING op den 24. October 1827, van het Oudtijds Riddermatig LANDGOED ENGHUIZEN, gelegen bij de Stad *Zevenaar*, in de Provincie *Gelderland*, twee uren van *Elten*, twee en een half uur van *Arnhem* en vier uren van *Kleef*, geautoriseerd bij besluiten van Z. M. den Koning der Nederlanden, van 9 Junij 1826, No. 137 en 29 September 1826, No. 117.

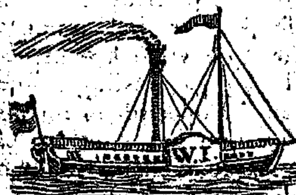
Deze Loten, tegen den prijs van *f* 10-00 ieder Lot, zijn te bekomen aan het Postkantoor te *Arnhem*, dat zich met de hoofddistributie belast heeft, en verders aan de Postkantoren te *Alphen*, *Apeldoorn*, *Bommel*, *'s Hertogenbosch*, *Brummen*, *Deventer*, *Delft*, *Dieren*, *Doesburgh*, *Gouda*, *Groningen*, *'s Gravenhage*, *Harderwijk*, *den Helder*, *Leeuwarden*, *Maastricht*, *Nijmegen*, *Rheenen*, *Rotterdam*, *Utrecht*, *Velp*, *Wageningen*, *Antwerpen* bij den Advocaat DE JONGH, te *Dordrecht* bij V. D. KIEBOOM, te *Kampen* bij den Heer FELS en te *Goes* bij de Commissionairs DE FOUW EN LIGNIAN, vervolgens bij de Boekverkoopers BEEKMAN EN SCHOUTEN te *Amsterdam*, NOMAN EN ZOON te *Amersfoort*, NOORDUYN te *Gorinchem*, VERBEEK te *Haarlem*, SCHUTTERS te *Middelburg*, WANSLEVEN te *Zutphen*, H. Az. DOYER te *Zwolle* en J. KLUIT JR. te *Brielle*, bij welke tevens Extracten uit het plan van Verloting en eene beschrijving van het Landgoed ter inzigt voor de deelnemers gevonden worden.

DILIGENCES VAN *UTRECHT* DOOR *LEYDEN* NAAR *'s GRAVENHAGE* VICE VERSA.

De Ondernemers berigten bij dezen het geëerd Publiek, dat, te beginnen met den 10. October 1827, de DILIGENCES, tusschen *UTRECHT* en *'SGRAVENHAGE*, gedurende het Najaar en Winter-Saisoen slechts EENS daags Vice Versa zullen rijden. Vertrekkende van de beide Steden 's morgens ten negen ure.

DILIGENCES TUSSCHEN *UTRECHT* EN *ROTTERDAM* VICE VERSA.

Het geëerd Publiek wordt bij deze berigt, dat, in aanmerking genomen den smallen en slechten staat des wegs en het gevaarvolle om denzelven in de duisternis te berijden, deze Dienst, te beginnen met den 6. dezer, gedurende het Najaar en Winter-Saizoen, slechts EENS DAAGS vice versa zal rijden, vertrekkende van UTRECHT 's morgens ten acht ure, en van ROTTERDAM 's morgens ten tien ure.

REGELING VAN AFVAART DER STOOMBOOT *WILLEM DE EERSTE.*

Van *'s Gravenhage*, *Delft*, *Rotterdam*, *Dordrecht*, *Gorinchem*, *'s Hertogenbosch*, *Bommel* en *Tiel* naar *Nijmegen*:
Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, 's morgens ten 6 ure.
Van *Nijmegen* naar *Tiel*, *Bommel*, *Gorinchem*, *'s Hertogenbosch*, *Dordrecht*, *Rotterdam*, *Delft* en *'s Gravenhage*:
Elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, 's morgens ten 7 ure.
Van *Rotterdam* naar *Delft* en *'s Gravenhage* vertrekt dadelijk bij aankomst der Stoomboot eene Diligence, om den anderen morgen ten half vier ure terug te keeren, en vóór de afvaart de Boot te *Rotterdam* aan te komen.
Van *Gorinchem* naar *Amsterdam*, *Breda*, *Antwerpen* en *Brussel* en van *Nijmegen* naar *Arnhem* en *Cleve*, vertrekken op alle bovengenoemde dagen geschikte Diligences, om denzelfden dag de reis af te leggen.
Nadere Informatien worden gegeven te *Nijmegen* aan het Kantoor der ondernemers aan de Waal, en bij de diverse Commissarissen te *Tiel*, *Bommel*, *Gorinchem*, *Dordrecht* en *Rotterdam*; te *Delft* bij *J. NODENBURG* en te *'s Gravenhage* bij *P. REIJMAN* in den *Ouden Doelen.*

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.
Bepaling van Afvaart der STOOMBOOTEN, gedurende de maand October 1827.
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*
Elken Dingsdag, Zaturdag en Zondag des morgens ten 7 ure.
Van *Nijmegen* naar [illegible]
Elken Woensdag en Maandag des [illegible]
Elken Zondag des morgens [illegible]
Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*
Elken Zondag en Vrijdag, des morgens ten 6½ ure.
Elken Dingsdag des namiddags ten 2 ure.
De vaart van *Rotterdam* naar *Antwerpen*, *Ter Veere*, *Londen* en vice versa, is bepaald, zoo als bij Biljetten is bekend gemaakt. Informatien zijn te bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen*, en bij den Heer G. H. MOLL te *Arnhem*.
NB. Van bovenstaande Advertentie wordt uitgezonderd de Dienst der Stoomboot der stad *Nijmegen*:
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen* Dingsdag den 9. en 16. October.
En van *Nijmegen* naar *Keulen* Woensdag den 10. en 17. dito.
Van *Keulen* naar *Nijmegen* Zaturdag den 13. en 17. dito.
Van *Nijmegen* naar *Rotterdam* Zondag den 14. en 17. dito.
Alsmede de tusschen beiden gelegen plaatsen.

*** *B. BRUINS*, *Boekverkooper te Delft*, heeft uitgegeven en aan de voornaamste Boekhandelaren verzonden:
J. W. SCHOLTEN, *Zestal Leerredenen.*
II. ——— *De Parabolis J. C.*

Om van de groote nuttigheid dezes werks, voor alle Godgeleerden en Theologische Studenten, overtuigd te zijn, leze men de uitvoerige beoordeelingen over hetzelve in de Boekzaal en het Amsterdamsch Letterlievend Maandschrift over Augustus 1827. — *Ook zijn, bij denzelfden Uitgever, nog eenige weinige exemplaren te bekomen van des Schrijvers* SPECIMEN HERMANEUTICO-THEOLOGICUM, DE APPELLATIONE, QUA JESUS SE MESSIAM PROFESSUS EST. Doch deze kunnen niet in commissie worden verzonden, maar moeten voor rekening [illegible] worden.

*** De Boekhandelaar *J. F. THIEME* te *Nijmegen*, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld, voor den prijs van *f* 0-90: AANMERKINGEN op het ONTWERP van een WETBOEK op het STRAFREGT voor het Koningrijk der *Nederlanden*, [illegible] Het 2de en 3de Stukje, waarmede dit belangrijk werkje compleet is, zullen weldra volgen.

Cirque Olympique.

De Ondergeteekende, alnu alhier aangekomen zijnde met zijn Gezelschap KUNSTRYDERS en zijne uitmuntend gedresseerde PAARDEN, ten getale van *twee en veertig*, heeft de eer aan het geachte Publiek van *Arnhem* en deszelfs omstreken te berigten, dat hij nog vijf Representatien zal geven, te weten op HEDEN Zaturdag, Maandag, Dingsdag, Woensdag en Donderdag, den 13., 15., 16., 17. en 18. dezer. — Zijne kunst heeft hij tot zulk eene hoogte gebragt, dat hij niet gelooft ergens elders er de wederga van aangetroffen te zijn, weshalve hij hoopt, dat hij dezelfde welwillendheid thans weder zal genieten, die hem, voor 9 jaren, alhier mogt te beurt vallen.

Arnhem, den 12. October 1827.

F. C. BLONDIN,
Directeur.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.